

TABEL DE CONCORDANȚĂ
La proiectul Hotărîrii Guvernului pentru aprobarea Planului general
de gestionare a crizelor în domeniul siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale

1	Decizie de punere în aplicare (UE) 2019/300 a Comisiei din 19 februarie 2019 de instituire a unui plan general pentru gestionarea crizelor în domeniul siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale (Text cu relevanță pentru SEE)
2	Proiect Hotărîre de Guvern pentru aprobarea Planului general de gestionare a crizelor în domeniul siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale
3	Compatibil

Actul Uniunii Europene	Proiect de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Diferențele	Observațiile	Autoritatea/ persoana responsabilă
4	5	6	7	8	9
DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/300 A COMISIEI DIN 19 FEBRUARIE 2019 DE INSTITUIRE A UNUI PLAN GENERAL PENTRU GESTIONAREA CRIZELOR ÎN DOMENIUL SIGURANȚEI PRODUSELOR ALIMENTARE ȘI A HRANEI PENTRU ANIMALE (TEXT CU RELEVANȚĂ PENTRU SEE)	HOTĂRÎRE DE GUVERN PENTRU APROBAREA PLANULUI GENERAL DE GESTIONARE A CRIZELOR ÎN DOMENIUL SIGURANȚEI PRODUSELOR ALIMENTARE ȘI A HRANEI PENTRU ANIMALE	Compatibil			ANSA
CAPITOLUL I Dispoziții generale	-				
Articolul 1. Obiect (1) Prezenta decizie stabilește planul general de gestionare a crizelor în domeniul siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale, în conformitate cu articolul 55 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. (2) Planul vizează următoarele două tipuri de situații: (a) situații care necesită o coordonare intensificată la nivelul Uniunii; și (b) situații care necesită înființarea unei celule de criză care să reunească Comisia, precum și	1. Planul general de gestionare a crizelor în domeniul siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale (în continuare - Plan general) este stabilit în conformitate cu art.29 din Legea 306/2018 privind siguranța produselor alimentare și vizează procedurile practice necesare pentru o bună pregătire și gestionare a crizelor (caracteristicile crizei și cauzele care o pot genera sunt stabilite în anexa nr.1), inclusiv o strategie de comunicare bazată pe principiul transparenței. decizia 300 art. 1	compatibil			

statele membre și agențiile relevante ale Uniunii. (3) Planul stabilește, de asemenea, procedurile practice necesare pentru o pregătire îmbunătățită și pentru gestionarea incidentelor la nivelul Uniunii, inclusiv o strategie de comunicare în conformitate cu principiul transparenței.					
Articolul 2. Domeniu de aplicare Planul general se aplică situațiilor care implică riscuri directe sau indirecte pentru sănătatea publică derivând din produse alimentare sau din hrana pentru animale, în particular în legătură cu orice pericol de natură biologică, chimică și fizică prezent în produse alimentare sau în hrana pentru animale, care nu ar putea fi prevenite, eliminate sau reduse la un nivel acceptabil prin aplicarea dispozițiilor existente sau care nu pot fi gestionate în mod adecvat numai prin aplicarea măsurilor de urgență în conformitate cu articolul 53 sau 54 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.	2. Planul general se aplică situațiilor care implică riscuri directe sau indirecte pentru sănătatea publică derivând din produse alimentare sau din hrana pentru animale, în particular în legătură cu pericolele de natură biologică, chimică și fizică (stabilite în anexa nr.2) prezente în produse alimentare sau în hrana pentru animale, care nu ar putea fi prevenite, eliminate sau reduse prin aplicarea dispozițiilor existente sau care nu pot fi gestionate prin aplicarea măsurilor de urgență în conformitate cu art.28 din Legea 306/2018 privind siguranța alimentelor.	compatibil			
Articolul 3. Obiective Obiectivele prezentei decizii sunt de a minimiza amploarea și impactul incidentelor generate de produse alimentare sau de hrana pentru animale asupra sănătății publice, prin asigurarea unei pregătiri mai bune și a unei gestionări eficiente.	3. Obiectivele Planului general sunt de a minimiza amploarea și impactul incidentelor generate de produse alimentare sau de hrana pentru animale asupra sănătății publice, prin asigurarea unei pregătiri mai bune și a unei gestionări eficiente.	compatibil			
Articolul 4 Definiții În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții: 1. „Incident” înseamnă detectarea unui pericol biologic, chimic sau fizic în produsele alimentare, în hrana pentru animale sau la oameni, care ar putea avea ca rezultat sau ar putea indica un posibil risc pentru sănătatea publică prin expunerea mai multor persoane la același pericol sau o situație în care numărul de	<i>incident alimentar</i> - înseamnă detectarea unui pericol biologic, chimic sau fizic în produsele alimentare, în hrana pentru animale sau la oameni, care ar putea avea ca rezultat sau ar putea indica un posibil risc pentru sănătatea publică prin expunerea mai multor persoane la același pericol sau o situație în care numărul de pericolelor depășește numărul estimat și în	compatibil			

cazuri apărute la om sau detectarea pericolelor depășește numărul estimat și în care cazurile sunt legate sau probabil legate de aceeași sursă de produse alimentare sau de hrană pentru animale; 2., „focar de toxiinfecție alimentară”, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului (8); 3., „coordonator al situațiilor de criză” înseamnă o persoană și înlocuitorul ei din instituțiile europene și din cadrul autorităților competente ale statelor membre care acționează ca punct de contact unic pentru a asigura schimbul eficace de informații între toți partenerii implicați în coordonarea planului general, un proces decizional eficient și punerea în aplicare eficientă a acțiunilor aflate în competența organizației din care face parte.	care cazurile sunt legate sau probabil legate de aceeași sursă de produse alimentare sau de hrană pentru animale; <i>focar de toxiinfecție alimentară</i> - incidența, care are loc în circumstanțe date, a două sau mai multe cazuri de aceeași boală și/sau infecție la om, sau situația în care numărul de cazuri constatate este superior previziunilor și în care cazurile sunt cauzate sau susceptibile de a fi cauzate de aceeași sursă alimentară; <i>coordonator al situațiilor de criză</i> - înseamnă o persoană din cadrul unei autorități competente care acționează ca punct de contact pentru a asigura schimbul eficace de informații între toți partenerii implicați în coordonarea planului general și punerea în aplicare acțiunilor aflate în competența organizației din care face parte;				
CAPITOLUL II Structuri și proceduri de pregătire	-				
Articolul 5. Coordonatori ai situațiilor de criză Fiecare stat membru, EFSA și Comisia desemnează un coordonator al situațiilor de criză și un înlocuitor al acestuia care să îndeplinească sarcinile stabilite în anexa I. Comisia actualizează în permanență numele și datele de contact ale „coordonatorilor situațiilor de criză” desemnați și ale înlocuitorilor acestora. Coordonatorii situațiilor de criză se reunesc periodic, cel puțin o dată pe an, în cadrul unor reuniuni organizate de Comisie, cu scopul de a prezenta inițiative la nivelul Uniunii, de a partaja planuri naționale pentru situații de urgență, de a urmări subsecvent și de a evalua gestionarea crizelor recente, în conformitate cu articolul 22.	5. Agenția desemnează un Coordonator general al situațiilor de criză și un înlocuitor al acestuia care să îndeplinească sarcinile stabilite în anexa nr.3.				
Articolul 6. Sisteme de avertizare și de informare	20. Centrul operativ pentru situații de urgență (în continuare – Centrul operativ),	compatibil			

Comisia va interconecta Sistemul de alertă precoce și răspuns rapid (SAPR) cu alte sisteme de avertizare și de informare de la nivelul Uniunii, inclusiv cu Sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje (RASFF). Transmiterea datelor prin intermediul rețelelor de avertizare va fi armonizată suplimentar.	instituit în cadrul Agenției, recepționează informația primară prin intermediul subdiviziunilor responsabile ale instituțiilor și autorităților publice, al altor centre operative, mass-mediei, Sistemului rapid de alertă pentru alimente și furaje la nivel național (în continuare – SRAAF), telefonului verde sau altor surse de informații. Cu ajutorul unor mecanisme concrete se asigură legătura dintre activitatea celulelor de criză și procesul decizional. Celulele de criză vor fi informate constant cu privire la măsurile luate în procesul decizional pentru a coordona informațiile referitoare la acest aspect.				
Articolul 7. Laboratoare Comisia și statele membre asigură menținerea unei rețele de laboratoare europene și naționale de referință, precum și a altor laboratoare oficiale, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625, care să fie pregătite să ofere asistență analitică rapidă și de înaltă calitate, astfel cum se impune în cazul celor mai grave pericole determinate de alimente și de hrana pentru animale.	8. Agenția asigură menținerea unei rețele de laboratoare naționale de referință precum și alte laboratoare oficiale care să ofere asistență analitică rapidă și de înaltă calitate, astfel cum se impune în cazul celor mai grave pericole determinate de produse alimentare și de hrana pentru animale.	compatibil			
Articolul 8. Formare, exerciții și instrumente de ultimă generație Comisia oferă module de formare avansată privind pregătirea pentru situațiile de criză generate de produse alimentare, investigațiile vizând focarele epidemice de toxiinfecții alimentare și gestionarea altor incidente în cadrul programului „O formare mai bună pentru o hrană mai sigură” (BTSF) al Comisiei (9), încurajând o abordare de tip „O singură sănătate”. Comisia organizează periodic exerciții de simulare a incidentelor legate de produse	9. Agenția oferă module de formare avansată privind pregătirea pentru situațiile de criză generate de produse alimentare și hrana pentru animale, investigațiile vizând focarele epidemice de toxiinfecții alimentare și gestionarea altor incidente alimentare în cadrul programului „O formare mai bună pentru o hrană mai sigură” încurajând o abordare de tip „O singură sănătate”. 10. Agenția organizează periodic exerciții de simulare a incidentelor legate de	compatibil			

alimentare și hrana pentru animale cu statele membre, inclusiv privind aspecte legate de comunicare și axate pe pregătirea pentru incidente și gestionarea acestora. Agențiile relevante ale Uniunii participă, iar Comisia se alătură, la exerciții similare organizate de alte agenții în sfera lor de competență. Apariția unui incident real major poate înlocui un astfel de exercițiu de simulare. După fiecare exercițiu, Comisia va prezenta concluzii specifice în cadrul următoarei reuniuni a coordonatorilor situațiilor de criză menționați la articolul 5. Comisia asigură urmărirea pregătirii corespunzătoare în statele membre prin menținerea și auditarea planurilor naționale pentru situații de urgență privind produsele alimentare și hrana pentru animale. Comisia promovează utilizarea instrumentelor de ultimă generație la nivelul Uniunii, cum ar fi instrumentele de urmărire, analizele de tipizare moleculară (inclusiv secvențierea întregului genom) și transmiterea acestor rezultate în baza de date EFSA-ECDC privind tipizarea moleculară a agenților patogeni detectați la om, la animale, în produsele alimentare, în hrana pentru animale și în mediul alimentar/al hranei pentru animale.	produse alimentare și hrana pentru animale inclusiv privind aspecte legate de comunicare și axate pe pregătirea pentru incidente și gestionarea acestora. Apariția unui incident real major poate înlocui un astfel de exercițiu de simulare. După fiecare exercițiu, Agenția va prezenta concluzii specifice în cadrul următoarei reuniuni a coordonatorilor situațiilor de criză. 11. Agenția asigură monitorizarea pregătirii prevăzute la pct.10 prin menținerea și auditarea Planului național pentru situații de urgență privind produsele alimentare și hrana pentru animale. 12. Agenția promovează utilizarea instrumentelor de ultimă generație, cum ar fi instrumentele de urmărire, analizele de tipizare moleculară (inclusiv secvențierea întregului genom) și transmiterea acestor rezultate Ministerului Sănătății privind tipizarea moleculară a agenților patogeni detectați la om, la animale, în produsele alimentare și în hrana pentru animale.				
Articolul 9. Colectarea, monitorizarea și analiza în permanență a informațiilor Comisia colectează, monitorizează și analizează în permanență informațiile privind amenințările transfrontaliere directe și indirecte generate de sursele enumerate în anexa II.	13. Agenția colectează, monitorizează și analizează în permanență informațiile privind amenințările transfrontaliere directe și indirecte generate de sursele enumerate în anexa nr.4				
CAPITOLUL III Coordonare intensificată la nivelul Uniunii	-				
Articolul 10. Situații care necesită o coordonare intensificată la nivelul Uniunii (1) În situațiile descrise la alineatul (2), Comisia intensifică coordonarea la nivelul	18. În situațiile descrise la pct.19 Agenția intensifică coordonarea la național pentru gestionarea unui incident pe baza informațiilor menționate la pct.13.				

Uniunii pentru gestionarea unui incident pe baza informațiilor menționate la articolul 9 și în strânsă coordonare cu organismele relevante ale Uniunii responsabile de evaluarea riscurilor. (2) Coordonarea intensificată la nivelul Uniunii, în conformitate cu alineatul (1), este necesară atunci când: (a) există (i) un risc direct sau indirect pentru sănătatea publică cauzat de un pericol detectat în produsele alimentare sau în hrana pentru animale, identificat în două sau mai multe state membre cu o legătură epidemiologică (de exemplu, cazuri apărute la om și/sau decese în diferite state membre, cu dovezi analitice sau epidemiologice fiabile privind această legătură) și/sau o legătură de trasabilitate (de exemplu, distribuția de hrană pentru animale sau de produse alimentare posibil contaminate în diferite state membre); sau (ii) un impact potențial grav identificat în legătură cu pericolul detectat asupra funcționării pieței interne în domeniul produselor alimentare sau al hranei pentru animale; și (b) există: (i) un impact major asupra sănătății legat de pericolul detectat; sau (ii) un dezacord între statele membre privind acțiunile de desfășurat; sau (iii) o dificultate în a identifica sursa riscului. (3) Autoritățile competente ale statelor membre și instituțiile europene pot solicita Comisiei să își intensifice coordonarea pe baza criteriilor stabilite la alineatul (2) literele (a) și (b).	19. Coordonarea intensificată în conformitate pct.18 este necesară atunci când există: 1) un risc direct sau indirect pentru sănătatea publică cauzat de un pericol detectat în produsele alimentare sau în hrana pentru animale, identificat în două sau mai multe regiuni sau zone cu o legătură epidemiologică (de exemplu, cazuri apărute la om și/sau decese în diferite state, cu dovezi analitice sau epidemiologice fiabile privind această legătură) și/sau o legătură de trasabilitate (de exemplu, distribuția de hrană pentru animale sau de produse alimentare posibil contaminate în diferite state membre); 2) un impact potențial grav identificat în legătură cu pericolul detectat asupra funcționării mecanismului de import/export în domeniul produselor alimentare sau al hranei pentru animale; 3) un impact major asupra sănătății legat de pericolul detectat; 4) o dificultate în a identifica sursa riscului.				
Articolul 11. Proceduri practice pentru o coordonare intensificată la nivelul Uniunii					

Coordonarea de către Comisie a gestionării unui incident de către serviciile relevante constă în procedurile menționate în capitolul V.					
CAPITOLUL IV Instituirea unei celule de criză	-				
Articolul 12. Situație care necesită instituirea unei celule de criză (1) În situațiile descrise la alineatul (2), Comisia instituie o celulă de criză în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 („celula de criză”). (2) Instituirea unei celule de criză este necesară atunci când: (a) un risc direct sau indirect pentru sănătatea publică a fost identificat în două sau mai multe state membre, ceea ce are drept rezultat o sensibilitate mare din punctul de vedere al reputației, al percepției sau al politicii; și (b) există (i) un risc major pentru sănătatea umană, în special în cazurile în care există sau se poate aștepta existența unui număr mare de decese; sau (ii) o repetare a incidentelor care duc la un risc major pentru sănătatea umană; sau (iii) o suspiciune sau o indicație a unui act de terorism biologic sau chimic sau o contaminare radioactivă importantă.	22. Convocarea Celulei naționale de criză este necesară atunci când: 1) se identifică pe teritoriul național sau în statele vecine un risc direct sau indirect pentru sănătatea publică, ceea ce are drept rezultat o sensibilitate mare din punctul de vedere al reputației, al percepției sau al politicii; 2) există un risc major pentru sănătatea umană, în special în cazurile în care există sau se poate aștepta existența unui număr mare de decese; 3) o repetare a incidentelor care duc la un risc major pentru sănătatea umană; 4) o suspiciune sau o indicație a unui act de terorism biologic sau chimic sau o contaminare radioactivă importantă.	compatibil			
Articolul 13. Rolul celulei de criză (1) Celula de criză răspunde de elaborarea, coordonarea și punerea în aplicare cu rapiditate a unei strategii de răspuns la criză, inclusiv de aspectele legate de comunicare. Odată identificată sursa de contaminare, celula de criză, cu asistența EFSA și a altor experți, dacă este cazul, coordonează investigația privind	45. Celula națională de criză răspunde de elaborarea, coordonarea și punerea în aplicare a unei strategii de răspuns la criză, inclusiv de aspectele legate de comunicare și are următoarele sarcini și competențe: 1) realizează o evaluare a situației existente, avizează și aprobă măsurile de primă urgență considerate necesare;	compatibil			

trasabilitatea (în aval și în amonte) și va urmări atent retragerea și rechemarea produselor în cazul în care hrana pentru animale/produsele alimentare afectate au fost distribuite în mai multe state membre. (2) Fiecare stat membru implicat este responsabil de realizarea investigațiilor privind trasabilitatea, a retragerilor și a rechemărilor pe teritoriul său.	2) reevaluează, utilizând punctele de reper reglementate în anexa nr.10, măsurile care au fost deja implementate și formulează propuneri cu privire la modul de gestionare a crizei/crizei potențiale în raport cu specificul acesteia; 3) solicită, în cadrul cooperării, participarea la prevenirea și gestionarea crizei în domeniu a specialiștilor/expertilor din instituțiile publice și organizațiile care nu sunt reprezentate în celula de criză respectivă; 4) organizează consultări cu forurile academice/științifice în vederea găsirii soluțiilor optime pentru limitarea impactului asupra sănătății populației; 5) asigură schimbul de informații între toți actorii implicați în soluționarea unei crize sau potențiale crize: evaluatorii de risc, managerii de risc și comunicatorii riscului; 6) asigură comunicarea publică privind evoluția crizei; 7) elaborează și propune directorului general al Agenției proiectul Planului general operațional de acțiune în vederea avizării acestuia; 8) coordonează investigația privind trasabilitatea (în aval și în amonte) și va urmări retragerea și rechemarea produselor alimentare și a hranei pentru animale afectate plasate pe piață. 9) transmite celulelor de criză teritoriale, pentru adaptare și implementare, Planul general operațional de acțiune; 10) asigură coordonarea măsurilor necesare la nivelul celulelor de criză teritoriale; 11) informează părțile interesate despre evoluția crizei și măsurile ce trebuie aplicate;				
---	--	--	--	--	--

	12) solicită convocarea Comisiei pentru situații excepționale a Republicii Moldova pentru declararea stării de urgență la nivelul zonelor afectate și/sau instituirea unor restricții temporare, măsuri suplimentare de asigurare a resurselor financiare, umane și materiale; 13) asigură transmiterea informațiilor, atunci când este necesar, către organismele internaționale interesate (de ex., INFOSAN – rețeaua internațională a autorităților pentru siguranță alimentelor) și societatea civilă; 14) convoacă întâlniri cu agenții economici din domeniul alimentar și cu alte părți interesate; 15) aprobă organizarea unor grupuri de lucru specifice, inclusiv prin implicarea coordonatorilor celulelor de criză teritoriale din zonele cele mai afectate, după caz; 16) solicită, centralizează și analizează situațiile privind evoluția crizei/crizei potențiale la nivel teritorial; 17) întocmește și transmite spre aprobare directorului general al Agenției proiectul raportului final al crizei, nu înainte de a fi avizat și aprobat de către consiliul consultativ; 18) propune un limbaj de comunicare unitar, armonizat, ce trebuie actualizat constant. Acest limbaj este utilizat ca bază pentru informarea Comisiei pentru situații excepționale a Republicii Moldova, instituțiilor de stat, structurilor internaționale, presei, organizațiilor de consumatori și a operatorilor din domeniul alimentar;				
--	---	--	--	--	--

	19) arhivează, prin secretariatul Celulei naționale de criză, documentele legate de activitatea acesteia; 20) propune îmbunătățirea planurilor și procedurilor pentru gestionarea situațiilor de criză.				
Articolul 14. Proceduri practice pentru celula de criză (1) Pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și detaliate suplimentar la articolele 8-10 din prezenta decizie, procedurile prevăzute în capitolul V din prezenta decizie se aplică în mod corespunzător. (2) Membrii celulei de criză sunt disponibili în permanență în timpul crizei.	28. Convocarea membrilor Celulei naționale de criză, reprezentanți ai autorităților administrației publice/instituțiilor implicate în incidentul respectiv, se realizează la solicitarea coordonatorului general al Celulei naționale de criză, de către Centrul operativ care asigură secretariatul Celulei naționale de criză. Membrii celulei de criză sunt disponibili în permanență în timpul crizei.	compatibil			
Articolul 15. Componenta și funcționarea celulei de criză (1) Celula de criză este compusă din membrii rețelei de coordonatori ai situațiilor de criză (sau înlocuitorii acestora) din partea Comisiei, a EFSA, cel puțin din partea statelor membre vizate în mod direct și, dacă este cazul, din reprezentanți specializați ai Comisiei, ai EFSA, ai ECDC și, după caz, ai altor agenții ale Uniunii și ai statului membru (statelor membre) direct interesat (interesate). Specialiștii în comunicare ai organismelor relevante la nivel național și la nivelul Uniunii fac, de asemenea, parte din celula de criză. (2) Celula de criză poate lua în considerare, de asemenea, consultarea altor experți sau a întregii rețele de coordonatori ai situațiilor de criză, dacă este necesar pentru gestionarea crizei, și poate solicita asistență permanentă sau ad hoc din partea unor experți specifici. (3) Coordonatorul situațiilor de criză din partea Comisiei (sau înlocuitorul acestuia) prezidează	27. Celula națională de criză se constituie ca un organism interinstituțional de suport decizional, din reprezentanți ai subdiviziunilor teritoriale raionale/municipale ale Agenției și specialiști din cadrul autorităților administrației publice/instituțiilor prevăzute în prezentul Plan, în conformitate cu structura Celulei naționale de criză prezentată în anexa nr.8, precum și ținând cont de prevederile reglementate în art.26 alin.(2) din Legea nr.306/2018 privind siguranță alimentelor. 30. Celula națională de criză poate lua în considerare, consultarea altor experți dacă este necesar pentru gestionarea crizei, și poate solicita asistență permanentă sau ad hoc din partea unor experți specifici.	compatibil			

celula de criză. El asigură buna funcționare a celulei de criză și repartizarea sarcinilor în rândul membrilor, ținând seama de competența acestora. De îndată ce celula de criză este instituită, președintele îi invită pe membrii rețelei de coordonatori ai situațiilor de criză la o primă reuniune. (4) Președintele asigură coordonarea între activitatea celulei de criză și procesul de luare a deciziilor. El este asistat de către experții tehnici corespunzători ai unităților tehnice în cauză din cadrul Comisiei. (5) Coordonatorii situațiilor de criză din statele membre afectate asigură participarea la reuniunile, conferințele audio și video ale celulei de criză în ceea ce privește disponibilitatea, expertiza și nivelul de responsabilitate. EFSA, ECDC și laboratoarele de referință ale UE în cauză furnizează asistență științifică și tehnică în limitele competenței lor, după caz. (6) Celula de criză este responsabilă pentru menținerea unui contact strâns și pentru schimbul de informații cu părțile interesate în cauză. (7) Celula de criză este responsabilă pentru pregătirea strategiei coordonate de comunicare cu publicul și, în particular, pentru elaborarea mesajelor bazate pe dovezi în timp real. (8) Comisia acordă sprijin adecvat în domeniul secretariatului pentru organizarea reuniunilor celulei de criză (de exemplu, redactarea proceselor-verbale și alte nevoi administrative) și pune la dispoziția celulei de criză resursele umane și materiale necesare bunei funcționări a acesteia (de exemplu, săli de reuniune, mijloace de comunicare etc.). Celula de criză utilizează mecanismele tehnice disponibile pentru rețelele	26. Coordonatorul general prezidează Celula națională de criză asigurând buna funcționare a celulei de criză și repartizarea sarcinilor în rândul membrilor, ținând seama de competența acestora. 31. Directorul general al Agenției asigură coordonarea între activitatea Celulei naționale de criză și procesul de luare a deciziilor. 32. Coordonatorul general participă la reuniunile, conferințele audio și video ale Celulei naționale de criză în ceea ce privește disponibilitatea, expertiza și nivelul de responsabilitate. Agenția, Ministerul Sănătății și laboratoarele de referință în cauză furnizează asistență științifică și tehnică în limitele competenței lor. 33. Celula națională de criză este responsabilă pentru menținerea unui contact strâns și pentru schimbul de informații cu părțile interesate în cauză. 34. Celula națională de criză este responsabilă pentru pregătirea strategiei coordonate de comunicare cu publicul și, în particular, pentru elaborarea mesajelor bazate pe dovezi în timp real. 35. Agenția acordă sprijin în domeniul secretariatului pentru organizarea reuniunilor Celulei naționale de criză (de exemplu, redactarea proceselor-verbale și alte nevoi administrative) și pune la dispoziția Celulei naționale de criză				
--	--	--	--	--	--

de alertă existente pentru a comunica sau a disemina informații, în particular pentru a distribui solicitări de informații și pentru a colecta aceste informații.	resursele umane și materiale necesare bunei funcționări a acestora (de exemplu, săli de reuniune, mijloace de comunicare etc.). 36. Celula națională de criză utilizează mecanismele tehnice disponibile pentru rețelele de alertă existente pentru a comunica sau a disemina informații, în particular pentru a distribui solicitări de informații și pentru a colecta aceste informații.				
Articolul 16. Soluționarea crizei Procedurile prevăzute la articolele 14 și 15 rămân în vigoare până la soluționarea crizei. În urma consultării cu celula de criză, Comisia decide dacă criza este pe deplin soluționată sau dacă poate fi declasată la un incident care necesită doar o coordonare intensificată la nivelul Uniunii. Dacă va fi decis astfel, toți membrii celulei de criză sunt informați cu privire la soluționare. În plus față de informațiile transmise prin RASFF cu privire la produsele afectate și la măsurile luate, Comisia poate solicita statelor membre să furnizeze informații cu privire la noi cazuri apărute la om pentru a evalua tendințele și a decide cu privire la soluționarea crizei.	44. În urma consultării cu Celula națională de criză, Agenția decide dacă criza este pe deplin soluționată. Dacă va fi decis astfel, toți membrii celulei de criză sunt informați cu privire la soluționare. În plus față de informațiile transmise prin SRAAF cu privire la produsele afectate și la măsurile luate, Agenția poate solicita Ministerului Sănătății să furnizeze informații cu privire la noi cazuri apărute la om pentru a evalua tendințele și a decide cu privire la soluționarea crizei.	compatibil			
Articolul 17. Evaluarea post-criză Comisia întocmește un raport cel puțin după fiecare situație care necesită instituirea unei celule de criză, efectuând o evaluare a situației post-incident, inclusiv o consultare cu părțile implicate și cu alte părți interesate relevante. În lumina evaluării, se organizează o reuniune a tuturor coordonatorilor situațiilor de criză pentru a identifica potențialele lecții învățate și, dacă este cazul, pentru a evidenția eventualele îmbunătățiri necesare în ceea ce privește procedurile și instrumentele operaționale utilizate în gestionarea crizelor.	62. În termen de 10 zile de la primirea raportului final transmis de către celula de criză teritorială, Celula națională de criză elaborează raportul final al crizei, cuprinzând detalii asupra tuturor incidentelor petrecute și a măsurilor luate, care este pus la dispoziția Comisiei pentru situații excepționale a Republicii Moldova, după caz, instituțiilor implicate cu scopul de a: 1) facilita evaluarea acțiunilor de gestionare;	compatibil			

	2) identifica potențialele îmbunătățiri ale modului de răspuns și gestionare a situațiilor de criză; 3) structura mai bine procedurile și planurile operaționale pentru eventualele crize ulterioare. 63. După încheierea unei crize, întru evaluarea raportului final se organizează o reuniune a tuturor participanților implicați în gestionarea crizei în scopul de a stabili necesitatea reevaluării prezentului Plan general în vederea adaptării/îmbunătățirii necesare în ceea ce privește procedurile și instrumentele operaționale utilizate în gestionarea crizelor.				
CAPITOLUL V	-				
Proceduri de gestionare a incidentelor					
Articolul 18. Principalele proceduri practice Coordonarea de către Comisie a gestionării unui incident de către serviciile relevante constă, după caz, în: (a) analiza datelor transmise prin intermediul sistemului adecvat de alertă rapidă (RASFF și/sau SAPR) pentru detectarea situațiilor menționate la articolul 10 sau 12; (b) atunci când se detectează situațiile menționate la articolul 10 sau 12, identificarea lacunelor în materie de date și solicitarea adresată statelor membre sau părților interesate de a transmite informații suplimentare prin intermediul sistemului adecvat de alertă rapidă și efectuarea unei urmăririi în aval și în amonte a produselor alimentare și a hranei pentru animale implicate; (c) organizarea de conferințe audio sau video cu statele membre interesate, cu agențiile Uniunii (EFSA și, dacă este cazul, ECDC și alte organisme de evaluare), laboratoarele europene	57. În situațiile de criză/criză potențială, în funcție de severitatea și complexitatea acestora, se aplică următoarele măsuri în vederea eliminării riscului/potențialului risc ce amenință sănătatea populației: 1) identificarea produselor susceptibil a fi contaminate, utilizând procedurile de trasabilitate; 2) extinderea prelevărilor de probe; 3) dispunerea inițierii de către operatorul din domeniul alimentar a procedurilor de retragere/rechemare a produselor de pe piață care nu corespund standardelor de calitate, respectiv, distrugerea acestora, după caz; 4) reținerea oficială a produselor susceptibil a fi contaminate, conform capitolului IV din Legea nr.306/2018 privind siguranța alimentelor; 5) restricționarea sau interzicerea introducerii pe piață a produselor	compatibil			

de referință relevante (EURL), experți, inclusiv rețeaua de coordonatori ai situațiilor de criză menționată la articolul 5 și cu alți reprezentanți din domeniile siguranței alimentare și sănătății publice, dacă este necesar; (d)coordonarea unei evaluări inițiale a impactului asupra sănătății publice cu statele membre și cu agențiile Uniunii; (e)coordonarea liniilor de comunicare și a acțiunilor între Comisie, statele membre și EFSA și, după caz, cu alte agenții ale Uniunii, cu parteneri comerciali și cu alte părți interesate relevante; (f)trimiterea unor experți în cadrul unor misiuni la fața locului atunci când este necesar pentru sprijinirea investigațiilor; (g)în funcție de situație, utilizarea unei părți sau a întregii rețele de coordonatori ai situațiilor de criză pentru colectarea și distribuirea de informații și pentru coordonarea acțiunilor relevante menționate.	susceptibil a fi contaminate, potrivit prevederilor art.25 alin.(3) lit.i) din Legea nr.50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor; 6) autorizarea folosirii alimentelor în alte scopuri decât cele cărora le-au fost destinate inițial, potrivit prevederilor art.30 alin.(2) lit.d) din Legea nr.50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor; 7) suspendarea activității sau închiderea unității pentru o perioadă, ținând cont de dispozițiile statuate în art.4 alin.(13), art.61, art.10, art.126 alin. (1) din Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și în art.182 din Legea nr.221/2007 privind activitatea sanitară veterinară; 8) conștientizarea riscurilor de către populație prin acțiuni de informare și avertizare publică, distribuirea de materiale informative, broșuri referitoare la pericole și riscurile asociate; anunțuri în mass-media și pe internet; 9) desfășurarea ședințelor informative cu reprezentanții asociațiilor profesionale; 10) coordonarea liniilor de comunicare și a acțiunilor între autoritățile competente cu parteneri comerciali și cu alte părți interesate; 11) orice alte măsuri pe care autoritățile competente le consideră corective, conform prevederilor art.30 din Legea				
---	--	--	--	--	--

	nr.50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și bunăstare a animalelor				
Articolul 19. Proceduri practice suplimentare În plus, Comisia elaborează o serie de proceduri și instrumente suplimentare, împreună cu EFSA și, după caz, cu ECDC, pentru a sprijini soluționarea incidentului cât mai curând posibil și pentru a limita impactul său asupra sănătății publice. Aceste proceduri pot cuprinde în particular: (a) o caracterizare rapidă și identificarea promptă a surselor focarelor epidemice prin menținerea și utilizarea unei baze de date privind testarea moleculară a agenților patogeni detectați la om, la animale, în produse alimentare și în hrana pentru animale; (b) în cazul riscului biologic, evaluări comune rapide ale focarelor epidemice de către EFSA și ECDC, în conformitate cu o procedură operațională standard acceptată; (c) un cadru pentru o evaluare rapidă a riscurilor chimice de către EFSA; (d) proceduri de monitorizare a efectelor acțiunilor întreprinse.	60. Celula națională de criză, Agenția și Ministerul Sănătății elaborează proceduri și instrumente suplimentare pentru a soluționa incidentul cât mai curând posibil și pentru a limita impactul său asupra sănătății publice. Aceste proceduri cuprinde în particular: 1) o caracterizare rapidă și identificarea promptă a surselor focarelor epidemice prin menținerea și utilizarea unei baze de date privind testarea moleculară a agenților patogeni detectați la om, la animale, în produse alimentare și în hrana pentru animale; 2) în cazul pericolului biologic, evaluări comune rapide ale focarelor epidemice de către Agenție și MS, în conformitate cu o procedură operațională standard acceptată; 3) un cadru pentru o evaluare rapidă a pericolului chimic de către Agenție; 4) proceduri de monitorizare a efectelor acțiunilor întreprinse.	compatibil			
CAPITOLUL VI Comunicare	-				
Articolul 20. Transparență și comunicare Normele specifice de confidențialitate prevăzute la articolul 52 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 se aplică schimbului de informații realizat în cadrul RASFF. Atunci când se constată existența unui risc, comunicarea va aborda în principal, în mod proactiv și reactiv, întrebările adresate de presă, de către partenerii publici sau comerciali cu	72. Atunci când se constată existența unui risc, comunicarea va aborda în mod proactiv și reactiv, întrebările adresate de presă, de către partenerii publici sau comerciali cu privire la pericolele identificate, la riscul existent și la măsurile luate.	compatibil			

privire la pericolele identificate, la riscul existent și la măsurile luate.					
Articolul 21. Strategia de comunicare în timpul tuturor incidentelor (1) În timpul unui incident, informarea clară, ținută și eficace a publicului cu privire la evaluarea și gestionarea riscului, inclusiv la incertitudini, este coordonată de Comisie ca parte a răspunsului la criză. Informarea publicului este promptă, consistentă, fiabilă și coerentă între Uniune și statele sale membre. Comisia, EFSA, ECDC și statele membre își coordonează comunicarea în mod transparent pentru a evita mesajele neconcordanțe și informațiile contradictorii. (2) Ca parte a coordonării, Comisia, EFSA, ECDC, în cazurile care implică competența specifică a acesteia din urmă, și statele membre se informează reciproc în prealabil cu privire la anunțurile intenționate relevante pentru ele și implicate în combaterea focarului epidemic (de exemplu, prin conferințe audio). În plus, statele membre îi informează imediat pe operatorii din sectorul alimentar afectați atunci când au fost colectate dovezi fiabile cu privire la posibila sursă a unui focar epidemic. (3) Statele membre sunt informate prin intermediul coordonatorilor situațiilor de criză pentru a se asigura coerența în ceea ce privește comunicarea riscurilor. Comisia va informa Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale și Comitetul pentru securitate sanitară cu privire la gestionarea crizei și la strategia sa de comunicare. (4) Rețeaua internațională a autorităților pentru siguranța alimentară a OMS (INFOSAN) este utilizată atunci când schimburile comerciale	74. Celula națională de criză coordonează comunicările și elaborează strategia de comunicare specifică pentru a informa publicul despre riscuri și măsurile luate. Strategia de comunicare identifică mesajele-cheie pentru principalele categorii de public vizate și mijloacele-cheie de comunicare pentru distribuirea lor. 67. Părțile implicate și publicul larg au dreptul la informație clară, ținută și eficace privind acțiunile autorităților administrației publice implicate în SRAAF și deciziile celulelor de criză, potrivit prevederilor art.27 din Legea nr.306/2018 privind siguranța alimentelor. O gestionare deschisă și transparentă a crizei previne dezvoltarea comentariilor neconcordanțe, a informațiilor contradictorii și a interpretărilor eronate care pot duce la agravarea incidentului. 68. Ca parte a coordonării, Celula națională de criză, Agenția și Ministerul Sănătății, în cazurile care implică competența specifică a acestuia din urmă, se informează reciproc în prealabil cu privire la anunțurile intenționate relevante pentru ele și implicate în combaterea focarului epidemic (de exemplu, prin conferințe audio). În plus, sunt informați imediat operatorii din domeniul alimentar afectați atunci când au fost colectate dovezi fiabile cu privire la posibila sursă a unui focar epidemic. 69. Rețeaua internațională pentru siguranța alimentară INFOSAN este utilizată atunci când schimburile comerciale dinspre sau	compatibil			

dinspre sau către țări terțe sunt afectate de pericolul implicat, fără a aduce atingere necesității unui schimb de informații bilateral suplimentar cu partenerii comerciali și cu autoritățile competente din țări terțe. (5) Comisia și statele membre furnizează informații suplimentare organizațiilor internaționale relevante, cum ar fi Organizația Mondială a Sănătății (OMS), Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor (OIE) și Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), după caz. (6) Atribuțiile detaliate privind comunicarea în situații de criză în cadrul rețelei de coordonatori ai situațiilor de criză sunt stabilite în anexa I.	către Republica Moldova, UE sau țări terțe sunt afectate de pericolul implicat, fără a aduce atingere necesității unui schimb de informații bilateral suplimentar cu partenerii comerciali și cu autoritățile competente din țări terțe. 70. După caz, Agenția furnizează informații suplimentare Organizației Mondiale a Sănătății, Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor și Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură. 71. Atribuțiile detaliate privind comunicarea în situații de criză în cadrul rețelei de coordonatori ai situațiilor de criză sunt stabilite în anexa nr.3.				
Articolul 22. Strategia specifică de comunicare efectuată de celula de criză (1) În cazul unei situații care impune instituirea unei celule de criză, aceasta coordonează comunicările și elaborează imediat o strategie de comunicare specifică pentru a informa publicul despre riscuri și măsurile luate. Comisia pregătește un model standard pentru o astfel de strategie. Strategia de comunicare identifică mesajele-cheie pentru principalele categorii de public vizate și mijloacele-cheie de comunicare pentru distribuirea lor. (2) Utilizând procedurile practice menționate în capitolul V, strategia de comunicare vizează informarea actorilor publici și economici, inclusiv a partenerilor comerciali în domeniul produselor alimentare, prin: (a)mesaje coerente și coordonate; (b)comunicarea eficace cu privire la riscuri; (c)evidențierea investigațiilor în curs de desfășurare și a măsurilor de precauție în cazul în care sursa este incertă;	74. Celula națională de criză coordonează comunicările și elaborează strategia de comunicare specifică pentru a informa publicul despre riscuri și măsurile luate. Strategia de comunicare identifică mesajele-cheie pentru principalele categorii de public vizate și mijloacele-cheie de comunicare pentru distribuirea lor. 75. Strategia de comunicare vizează informarea actorilor publici și economici, inclusiv a partenerilor comerciali în domeniul produselor alimentare, prin: 1) mesaje coerente și coordonate; 2) comunicarea eficace cu privire la riscuri; 3) evidențierea investigațiilor în curs de desfășurare și a măsurilor de precauție în cazul în care sursa este incertă; 4) furnizarea de dovezi fiabile (rezultate din analize, dovezi epidemiologice etc.) care susțin pozițiile și măsurile luate; 5) furnizarea de mesaje de asigurare cu privire la siguranța produselor care nu sunt	compatibil			

(d)furnizarea de dovezi fiabile (rezultate din analize, dovezi epidemiologice etc.) care susțin pozițiile și măsurile luate; (e)furnizarea de mesaje de asigurare cu privire la siguranța produselor care nu sunt implicate în criză, inclusiv prin informații clare privind tipul (tipurile) produsului (produselor) afectat (afectate) și în raport cu cele care nu sunt afectate; (f)furnizarea de mesaje privind măsurile de succes și rezultatele obținute pe baza unor dovezi fiabile: de exemplu, identificarea și retragerea loturilor afectate în urma unei investigații eficace. (3) Statele membre direct afectate de incident și membrii celulei de criză depun toate eforturile pentru a asigura faptul că acțiunile lor de comunicare sunt în concordanță cu strategia de comunicare adoptată de celula de criză. (4) Strategia de comunicare include stabilirea de contacte adecvate cu țările în cauză din afara Uniunii pentru a le furniza informații clare, precise și coerente cu privire la evoluția gestionării crizei relevante.	implicate în criză, inclusiv prin informații clare privind tipul (tipurile) produsului (produselor) afectat (afectate) și în raport cu cele care nu sunt afectate; 6) furnizarea de mesaje privind măsurile de succes și rezultatele obținute pe baza unor dovezi fiabile: de exemplu, identificarea și retragerea loturilor afectate în urma unei investigații eficace. 76. Autoritățile și instituțiile implicate în gestionarea crizei depun toate eforturile pentru a asigura faptul că acțiunile lor de comunicare sunt în concordanță cu strategia de comunicare adoptată de Celula națională de criză. 77. Strategia de comunicare include stabilirea de contacte adecvate cu țările învecinate pentru a le furniza informații clare, precise și coerente cu privire la evoluția gestionării crizei relevante.				
CAPITOLUL VII	-				
Dispoziții finale					
Articolul 23. Plan multianual Comisia elaborează un plan pe cinci ani pentru punerea în aplicare a planului general, care, ulterior, este actualizat o dată la cinci ani în funcție de nevoile identificate.	95. Agenția elaborează un plan pe cinci ani pentru punerea în aplicare a Planului general, care, ulterior, este actualizat o dată la cinci ani în funcție de necesitățile identificate.	compatibil			
Articolul 24. Abrogare Decizia 2004/478/CE se abrogă.	HG pct.3 Se abrogă Hotărîrea Guvernului nr.680/2018 pentru aprobarea Planului general de gestionare a crizelor în sectorul alimentelor și furajelor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr.267-275 art. 740).				

Articolul 25. Intrare în vigoare Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Adoptată la Bruxelles, 19 februarie 2019.	-				
ANEXA I Atribuțiile coordonatorilor situațiilor de criză în conformitate cu articolul 5 Atribuții generale Coordonatorul situațiilor de criză din fiecare stat membru acționează ca punct unic de contact pentru a asigura: —coordonarea în caz de incidente sau de crize generate de alimente sau de hrana pentru animale la nivel național; —utilizarea eficientă a rețelelor de alertă în cazul unui incident sau al unei situații de criză; —prezentarea, la solicitarea Comisiei, a planului național propriu pentru situații de urgență în reuniuni ale coordonatorilor situațiilor de criză; —participarea la conferințe audio, și acțiuni subsecvente acestora, organizate de Comisie în cadrul unei coordonări intensificate sau al unei situații de criză; —după încheierea unei crize, furnizarea de contribuții în cadrul unei reuniuni cu privire la posibilele lacune și domenii în care pot fi aduse îmbunătățiri; —stabilirea unor legături puternice între coordonatorii situațiilor de criză și consolidarea încrederii între parteneri prin schimb de experiență; —participarea la exerciții de simulare naționale și europene, inclusiv la cele organizate de EFAS și de alte institute europene. Atribuții de comunicare în situații de criză	Anexa nr. 3 la Planul general de gestionare a crizelor în domeniul siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale Atribuțiile coordonatorilor situațiilor de criză 1. Atribuții Generale. Coordonatorul situațiilor de criză acționează ca punct unic de contact pentru a asigura: 1) coordonarea în caz de incidente sau de crize generate de alimente sau de hrana pentru animale la nivel național; 2) utilizarea eficientă a rețelelor de alertă în cazul unui incident sau al unei situații de criză; 3) prezentarea, la solicitarea Comisiei, a planului național propriu pentru situații de urgență în reuniuni ale coordonatorilor situațiilor de criză; 4) participarea la conferințe audio, și acțiuni subsecvente acestora, organizate de Comisie în cadrul unei coordonări intensificate sau al unei situații de criză; 5) după încheierea unei crize, furnizarea de contribuții în cadrul unei reuniuni cu privire la posibilele lacune și domenii în care pot fi aduse îmbunătățiri; 6) stabilirea unor legături puternice între coordonatorii situațiilor de criză și consolidarea încrederii între parteneri prin schimb de experiență;	compatibil			

Coordonatorii situațiilor de criză, în cadrul competențelor care le revin, sunt, de asemenea, responsabili pentru coordonarea comunicării în situații de criză la nivel național și la nivelul Uniunii, de exemplu, cu privire la măsurile luate, recomandările sanitare etc. Atribuțiile privind comunicarea includ: —asigurarea principiilor transparenței și a strategiei de comunicare prevăzute în capitolul VI la nivel național; —contribuția la definirea unei strategii globale de comunicare pentru gestionarea incidentelor sau a crizelor generate de alimente sau de hrana pentru animale; —furnizarea de cunoștințe de specialitate și de orientări în materie de comunicare în situații de criză factorilor de decizie, de exemplu, despre modul de prezentare către public a măsurilor sanitare; —elaborarea de mesaje-cheie/poziții de adoptat în rândul partenerilor în timpul unui incident sau al unei crize prin rețele sau conferințe audio dedicate; —diseminarea unor mesaje-cheie prin intermediul platformelor de comunicare socială și al altor instrumente (de exemplu, o pagină de internet specifică), inclusiv, dacă este necesar, prin intermediul Rețelei de experți în comunicare a EFSA; —monitorizarea reacțiilor din mass-media și a surselor de opinie publică (de exemplu, platformele de comunicare socială) în timpul unui incident sau al unei crize și raportarea acestora în rețea; —coordonarea instrumentelor de comunicare bazate pe cerere (de exemplu, întrebări frecvente, linii telefonice de urgență etc.)	7) participarea la exerciții de simulare naționale și europene, inclusiv la cele organizate de EFAS și de alte institute europene. 2. Atribuții de comunicare în situații de criză. Coordonatorii situațiilor de criză, în cadrul competențelor care le revin, sunt responsabili pentru coordonarea comunicării în situații de criză cu privire la măsurile luate, recomandările sanitare etc. Atribuțiile privind comunicarea includ: 1) asigurarea principiilor transparenței și a strategiei de comunicare prevăzute în capitolul VI la nivel național; 2) contribuția la definirea unei strategii globale de comunicare pentru gestionarea incidentelor sau a crizelor generate de alimente sau de hrana pentru animale; 3) furnizarea de cunoștințe de specialitate și de orientări în materie de comunicare în situații de criză factorilor de decizie, de exemplu, despre modul de prezentare către public a măsurilor sanitare; 4) elaborarea de mesaje-cheie/poziții de adoptat în rândul partenerilor în timpul unui incident sau al unei crize prin rețele sau conferințe audio dedicate; 5) diseminarea unor mesaje-cheie prin intermediul platformelor de comunicare socială și al altor instrumente (de exemplu, o pagină de internet specifică), inclusiv, dacă este necesar, prin intermediul Rețelei de experți în comunicare a EFSA; 6) monitorizarea reacțiilor din mass-media și a surselor de opinie publică (de exemplu, platformele de comunicare socială) în timpul unui incident sau al unei crize și raportarea acestora în rețea;				
--	--	--	--	--	--

—asigurarea coerenței cu evaluările riscurilor efectuate de EFSA și de ECDC, inclusiv cu evaluările rapide efectuate în comun ale focarelor epidemice, și cu activitățile de comunicare aferente; —consultarea cu privire la comunicările EFSA și ale ECDC în timpul unei situații de criză în legătură cu comunicarea științifică a riscurilor înainte de difuzare.	7) coordonarea instrumentelor de comunicare bazate pe cerere (de exemplu, întrebări frecvente, linii telefonice de urgență etc.) 8) asigurarea coerenței cu evaluările riscurilor efectuate de EFSA și de ECDC, inclusiv cu evaluările rapide efectuate în comun ale focarelor epidemice, și cu activitățile de comunicare aferente; 9) consultarea cu privire la comunicările EFSA și ale ECDC în timpul unei situații de criză în legătură cu comunicarea științifică a riscurilor înainte de difuzare.				
ANEXA II Surse pentru colectarea de informații privind incidentele menționate la articolul 9 Comisia monitorizează și colectează informații în permanență din următoarele surse: 1.Sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje (RASFF), menționat la articolul 50 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002; 2.după caz, sistemul de alertă precoce și răspuns rapid (SAPR), menționat la articolul 8 din Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului (1); 3.EFSA, inclusiv rețelele sale științifice (2); 4.ECDC, inclusiv Sistemul de informații privind epidemiile (EPIS) (3), o platformă de comunicare care permite experților desemnați în domeniul sănătății publice și siguranței alimentelor să facă schimb de informații tehnice pentru a evalua dacă amenințările actuale și emergente din domeniul sănătății publice au un impact potențial în Europa; 5.colecția comună EFSA/ECDC de date de tipizare moleculară; 6.raportul de sinteză anual privind Uniunea al EFSA/ECDC referitor la tendințele și sursele	Anexa nr. 4 la Planul general de gestionare a crizelor în domeniul siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale Surse pentru colectarea de informații privind incidentele Agenția monitorizează și colectează informații în permanență din următoarele surse: 1. Sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje (RASFF). 2. EFSA, inclusiv rețelele sale științifice. 3. ECDC, inclusiv Sistemul de informații privind epidemiile (EPIS), o platformă de comunicare care permite experților desemnați în domeniul sănătății publice și siguranței alimentelor să facă schimb de informații tehnice pentru a evalua dacă amenințările actuale și emergente din domeniul sănătății publice au un impact potențial în Europa. 4. Raportul de sinteză anual privind Uniunea al EFSA/ECDC referitor la	compatibil			

zoonozelor, agenții zoonotici și focarele epidemice de toxiinfecție alimentară (4); 7.Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale (comitetul PAFF) (5); 8.rețeaua de laboratoare de referință ale Uniunii Europene (EURL) și de laboratoare naționale de referință (NRL) (6); 9.Comitetul pentru securitate sanitară (CSS) (7); 10.sistemul de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale (IMSOC), un sistem computerizat planificat care integrează și, dacă este necesar, actualizează toate sistemele de informații existente relevante gestionate de Comisie în conformitate cu articolele 131 – 136 din Regulamentul (UE) 2017/625; 11.Sistemul de schimb de informații în caz de urgență radiologică al Comunității Europene (ECURIE); 12.contactele directe cu alte agenții ale Uniunii decât EFSA (cum ar fi ECDC, ECHA, EMA), statele membre și părțile interesate din sectorul privat; organizațiile internaționale relevante, cum ar fi Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor (OIE), Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) și Organizația Mondială a Sănătății (OMS), în particular prin intermediul Rețelei internaționale a autorităților pentru siguranța alimentară (INFOSAN) (8) și în contextul Regulamentului sanitar internațional (9) (RSI) și al Inițiativei pentru securitatea sanitară globală (10).	tendențele și sursele zoonozelor, agenții zoonotici și focarele epidemice de toxiinfecție alimentară. 5. Sistemul de schimb de informații în caz de urgență radiologică al Comunității Europene (ECURIE). 6. Contactele directe cu alte agenții ale Uniunii decât EFSA (cum ar fi ECDC, ECHA, EMA), statele membre și părțile interesate din sectorul privat organizațiile internaționale relevante, cum ar fi Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor (OIE), Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) și Organizația Mondială a Sănătății (OMS), în particular prin intermediul Rețelei internaționale a autorităților pentru siguranța alimentară (INFOSAN) și în contextul Regulamentului sanitar internațional (9) (RSI) și al Inițiativei pentru securitatea sanitară globală. 7. Colecția comună EFSA/ECDC de date de tipizare moleculară. 8. Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale (comitetul PAFF). 9. Rețeaua de laboratoare de referință ale Uniunii Europene (EURL) și de laboratoare naționale de referință (NRL). 10. Comitetul pentru securitate sanitară (CSS). 11. Sistemul de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale (IMSOC), un sistem computerizat planificat care integrează și, dacă este necesar, actualizează toate sistemele de informații existente.				
--	---	--	--	--	--